EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2026.9.29.
COM(2026) 511 final

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE A TANÁCSNAK

a 2006/112/EK tanácsi irányelv 395. cikkének megfelelően

1. HÁTTÉR

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv[1] (a továbbiakban: a héairányelv) 395. cikke értelmében a Tanács – a Bizottság javaslata alapján – bármelyik tagállamot egyhangúlag felhatalmazhatja arra, hogy az irányelvben foglalt rendelkezésektől eltérő különös intézkedéseket vezessen be a hozzáadottérték-adó beszedésének egyszerűsítésére vagy egyes adócsalások és -kikerülések megelőzésére. Mivel ezen eljárás a héa általános alapelveitől való eltérésről rendelkezik, az Európai Unió Bíróságának (EUB) ítélkezési gyakorlatával összhangban a héairányelv 395. cikke által „az adóbeszedés egyszerűsítés[e], vagy egyes adócsalások és -kikerülések megelőzés[e]” érdekében engedélyezett eltérő nemzeti intézkedéseket megszorítóan kell értelmezni, és azoknak az általuk kitűzött konkrét cél megvalósításához szükségesnek és arra alkalmasnak kell lenniük, és csak a lehető legkisebb mértékben érinthetik a héairányelv céljait és elveit[2].

A Bizottságnál 2026. május 28-án iktatott levelében Lettország felhatalmazást kért arra, hogy a héairányelv 193. cikkétől eltérve ismét meghosszabbíthassa a fordított adózásnak a faértékesítés vagy a kapcsolódó szolgáltatások nyújtása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó, eredetileg Lettország 2004. május 1-jei uniós csatlakozásakor megadott felhatalmazást, amelyet 2006-ban a 2006/42/EK tanácsi határozattal, majd azóta hat további alkalommal – legutóbb az (EU) 2024/3207 tanácsi végrehajtási határozattal 2026. december 31-ig – meghosszabbítottak.

A héairányelv 395. cikke második bekezdésének megfelelően a Bizottság 2026. augusztus 21-én kelt levelében tájékoztatta a többi tagállamot Lettország kérelméről. A Bizottság 2026. augusztus 25-én kelt levelében értesítette Lettországot arról, hogy birtokában van a kérelem elbírálásához szükségesnek ítélt valamennyi információnak.

2. A KÉRELEM

Lettország a héairányelv 395. cikke értelmében azt kéri, hogy a Tanács a Bizottság javaslata alapján hosszabbítsa meg a fordított adózásnak a héairányelv 193. cikkétől eltérő különös intézkedésként történő alkalmazását a faértékesítés vagy a kapcsolódó szolgáltatások nyújtása tekintetében.

A héairányelv 193. cikke értelmében főszabály szerint a héa megfizetésére kötelezett személy a termékértékesítést végző (vagy szolgáltatást nyújtó) adóalany. A fordított adózás célja, hogy arra az adóalanyra hárítsa e kötelezettséget, amelynek a részére a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás történt, hogy a szállítónak ne legyen lehetősége eltűnni a kapott héával (eltűnő kereskedő révén elkövetett csalás).

Az eltérésre Lettország első alkalommal a 2003. évi csatlakozási okmány[3] VIII. melléklete 7. fejezete 1. pontjának b) pontjában kapott felhatalmazást 2005. április 30-ig, majd az első alkalommal a 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 21. cikkével

[1] HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

[2] Lásd a C-489/09 sz. *Vandoorne*-ügyben hozott 2011. január 27-i ítéletet, EU:C:2011:33, 27. pont.

[3] A Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány, VIII. melléklet, 7. fejezet, 1. pont b) pont, HL L 236., 2003.9.23., 33. o.

összefüggésben a 2006. január 24-i 2006/42/EK tanácsi határozat[4] 2009. december 31-ig hosszabbította meg azt. Ezt követően a héairányelv 193. cikkétől eltérve a 2009. december 7-i 2009/1008/EU tanácsi végrehajtási határozat[5] 2012. december 31-ig adott felhatalmazást, amelyet öt alkalommal – a 2013. január 22-i 2013/55/EU[6], a 2015. december 10-i (EU) 2015/2396[7], a 2018. december 11-i (EU) 2018/2006[8], a 2022. január 18-i (EU) 2022/81[9] és legutóbb a különös intézkedést 2026. december 31-ig meghosszabbító 2024. december 12-i (EU) 2024/3207[10] tanácsi végrehajtási határozattal – ismételten meghosszabbítottak. A különös intézkedést tehát több mint két évtizede folyamatosan alkalmazzák, és már hét alkalommal meghosszabbították.

3. A BIZOTTSÁG ÁLLÁSPONTJA

A Bizottság, ha a héairányelv 395. cikke szerinti kérelem érkezik be hozzá, a kérelem vizsgálata útján meggyőződik arról, hogy teljesülnek-e az eltérés engedélyezéséhez szükséges alapvető feltételek, azaz hogy a javasolt különös intézkedés egyszerűsít-e eljárásokat az adóalanyok és/vagy az adóhatóság számára, illetve hogy a javaslatnak célja-e az adócsalás vagy az adókikerülés bizonyos típusainak megakadályozása. Ebben az összefüggésben a Bizottság mindig is visszafogott és elővigyázatos megközelítést alkalmazott annak biztosítása érdekében, hogy az eltérések ne ássák alá az általános héarendszer működését, korlátozott legyen az alkalmazási körük és idejük, valamint szükségesek és arányosak legyenek. Ezért a szakaszos fizetés elvétől való bármilyen eltérést csak végső eszközként, korlátozott ideig lehet alkalmazni, továbbá garanciát kell nyújtani az engedélyezett eltérés szükségességét és kivételes jellegét illetően.

Tekintettel a több mint két évtizede tartó alkalmazásra, a Bizottság úgy véli, hogy Lettországnak bőséges ideje volt arra, hogy olyan hagyományos intézkedéseket

---

[4] A Tanács 2006/42/EK határozata (2006. január 24.) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 21. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazása kiterjesztésének Lettország részére történő engedélyezéséről, HL L 25., 2006.1.28., 31. o.

[5] A Tanács 2009/1008/EU végrehajtási határozata (2009. december 7.) a Lett Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 193. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazásának kiterjesztésére történő felhatalmazásáról, HL L 347., 2009.12.24., 30. o.

[6] A Tanács 2013/55/EU végrehajtási határozata (2013. január 22.) a Lett Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 193. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazásának kiterjesztésére történő felhatalmazásáról szóló 2009/1008/EU végrehajtási határozat módosításáról, HL L 22., 2013.1.25., 16. o.

[7] A Tanács (EU) 2015/2396 végrehajtási határozata (2015. december 10.) a Lett Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 193. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazásának kiterjesztésére történő felhatalmazásáról szóló 2009/1008/EU végrehajtási határozat módosításáról, HL L 332., 2015.12.18., 142. o.

[8] A Tanács (EU) 2018/2006 végrehajtási határozata (2018. december 11.) a Lett Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 193. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazásának kiterjesztésére történő felhatalmazásáról szóló 2009/1008/EU végrehajtási határozat módosításáról, HL L 322., 2018.12.18., 20. o.

[9] A Tanács (EU) 2022/81 végrehajtási határozata (2022. január 18.) a Lett Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 193. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazásának kiterjesztésére történő felhatalmazásáról szóló 2009/1008/EU végrehajtási határozat módosításáról, HL L 13., 2022.1.20., 49. o.

[10] A Tanács (EU) 2024/3207 végrehajtási határozata (2024. december 12.) a Lett Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 193. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazásának kiterjesztésére történő felhatalmazásáról szóló 2009/1008/EU végrehajtási határozat módosításáról, HL L 332., 2024.12.23., 142. o.

vezessen be, amelyek esetében nem szükséges a héairányelvtől való eltérés a faágazat ellenőrzéséhez. Az említett ágazatban anyagi javakat állítanak elő meglehetősen nagy mennyiségben, ez pedig lehetővé teszi a megfelelő ellenőrzést és nyomon követést.

Ezenkívül a Bizottság korábban emlékeztette Lettországot arra, hogy tegye meg a megfelelő intézkedéseket a csalás elleni küzdelem érdekében, nevezetesen

a jelenleg hatályos meghosszabbítást megadó (EU) 2024/3207 tanácsi végrehajtási határozat (5) preambulumbekezdése emlékeztetett arra, hogy *„A különös intézkedéseket általában korlátozott időtartamra engedélyezik, hogy fel lehessen mérni ezen különös intézkedések megfelelőségét és eredményességét. A különös intézkedések kellő időt biztosítanak a tagállamoknak más, az anyagok mozgásának, a héa megfizetésének, valamint az adott probléma kezeléséért felelős adóalanyok megfelelésének nyomon követését célzó, nemzeti szintű hagyományos intézkedéseknek a különös intézkedés lejártáig történő bevezetésére, melynek következtében a különös intézkedés meghosszabbítása végül feleslegessé válik. A fordított adózás alkalmazását lehetővé tévő különös intézkedés csak kivételesen, végső eszközként, a csalások által érintett meghatározott területeken engedélyezhető.”*

Az említett határozat (6) preambulumbekezdése szerint: *„Ezért Lettországnak még az e végrehajtási határozat szerinti különleges intézkedés meghosszabbításának lejárta előtt más, a faáruk piacán elkövetett héacsalások elleni küzdelemre és az említett csalások megelőzésére irányuló hagyományos intézkedéseket kell végrehajtania, hogy ne legyen szükség a különleges intézkedés további meghosszabbítására.”*

A Lettország által benyújtott kérelem nem jelöl meg az (EU) 2024/3207 határozat elfogadása óta bevezetett új hagyományos intézkedést. Lettország azt állítja, hogy folyamatban van a már meglévő intézkedések megerősítésére irányuló munka, és kifejezi azon szándékát, hogy a faágazatban „tervezett módon és észszerű határidőn belül” visszatérjen az általános héaszabályozáshoz, ám nem határozza meg a szóban forgó időkeretet, és mérhető eredményeket sem ismertet. Rámutat továbbá az adóhatósága által működtetett, már meglévő vállalati minősítési rendszer folyamatos használatára.

Mindazonáltal Lettország azzal érvel az ismételt meghosszabbítás engedélyezése mellett, hogy hivatkozik különösen a lett parlament (Saeima) azon határozatára, amely 2026. január 1-jéről 2028. január 1-jére halasztja a vállalkozások közötti kötelező elektronikus számlázás hatálybalépését; Lettország szerint ez kellően indokolja a fordított adózás fenntartását. Mivel Lettország saját hatáskörén belül döntött a belföldi e-számlázás elhalasztása mellett, és ez az intézkedés nem minősül az uniós jog által előírt korlátozásnak, ezért az önmagában nem indokolhatja a 395. cikk szerinti további uniós szintű eltérést.

Ráadásul Litvánia és Románia, amelyek számára az (EU) 2018/1920, illetve az (EU) 2023/218 tanácsi végrehajtási határozat hasonló eltéréseket engedélyezett a faágazat tekintetében, a héairányelv 395. cikke szerinti azonos feltételeket alkalmazva nem hosszabbították meg ezeket az intézkedéseket 2021, illetve 2025 utánra.

A fentiek fényében és figyelembe véve, hogy a Bizottság 2024-ben már tájékoztatta Lettországot arról, hogy hagyományos intézkedéseket kell végrehajtani, valamint tekintettel arra, hogy a különös intézkedés már 2004 óta hatályban van, és azt hét alkalommal – 2006-ban, 2009-ben, 2013-ban, 2015-ben, 2018-ban, 2022-ben és 2024-ben – meghosszabbították, a továbbiakban nem indokolt ismételt meghosszabbítást engedélyezni.

4. KÖVETKEZTETÉS

A fenti érvek alapján a Bizottság nem támogatja Lettország kérelmét.